

1228

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[ਵੋਲ. VIII

ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਸਿਵਲ

ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ.ਜੇ.

ਦੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਆਫ਼ ਈਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ, ਨਵੀਂ

ਦਿੱਲੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸੇਲੂ ਮਲ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਵਾਦੀ।

ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 194 ਆਫ਼ 1953

1955

9 ਫਰਵਰੀ

ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਐਕਟ (1950 ਦਾ ਐਕਟ XXXI) ਧਾਰਾ 17(1) ਅਤੇ (2)- ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ -

ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ- ਧਾਰਾ 17(2) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ - ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

30 ਨਵੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ, ਈਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 24 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 9 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਈਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 8 ਜਨਵਰੀ, 1951 ਨੂੰ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਸਿਰਫ਼ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ 'ਤੇ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਨੂੰ, ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 12 ਮਈ, 1951 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 28 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ, ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 17 ਉਪ- ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।

1919 ਦੇ ਐਕਟ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਧਮੇਜਾ, ਸਬ- ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਆਈ.ਡੀ. ਦੁਆ

ਉੱਤਰਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਬੁੱਧ ਦੇਵ ਗੁਪਤਾ।

ਫੈਸਲਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਧਮੇਜਾ, ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ। 1) ਅਤੇ (2) ਐਡਮਿਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦਾ ਐਕਟ XXXI।

30 ਨਵੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਮੁਢਲੀ ਮੋਰਟਗੇਜ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 24 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੇ 9 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ 8 ਜਨਵਰੀ, 1951 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਸਿਰਫ਼ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ 12 ਮਈ, 1951 ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 28 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ, ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 17 (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੁਬਾਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਨੂੰ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 1951 ਦੇ ਐਕਟ XXII ਦੁਆਰਾ, ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਧਾਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ, ਕਟੋਡੀਅਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਦੂਆ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 47 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਈਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਬੇਅਸਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 17 (1) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਈਵੈਕਿਊ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਦੂਆ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 1947 ਦੇ ਧਾਰਾ 8 ਦੁਆਰਾ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ। ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1947 ਦੇ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XXVII ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਧਾਰਾ 17 ਨੇ ਕੁਰਕੀ, ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਛੋਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਦਿ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ 1950 ਦੇ ਐਕਟ XXXI ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੋਟਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ: -

"17 (1) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ, ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(2) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੇ

ਜੋ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ 1 ਮਾਰਚ, 1947 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਤਬਾਦਲਾ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ii ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਧਾਰਾ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿਚ ਨਿਯਤ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਕੁਰਕੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਜੋ 1 ਮਾਰਚ, 1947 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਛੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮਹੀਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 1951 ਦੇ ਐਕਟ XXII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"17. ਈਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ - ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਨਿਹਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਜੋ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਜਿੱਥੇ, 1 ਮਾਰਚ, 1947 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸ ਅੱਧੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਦੇ 17 ਵੇਂ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਸ੍ਰੀ ਦੁਆ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਐਕਟ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਈਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਜੋ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਸੇ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਟੈਚਮੈਂਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਵਿਕਰੀ" ਹੈ

ਧਾਰਾ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਾਢੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਰੱਦ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ। ਜੇ ਇਹ 1 ਮਾਰਚ, 1947 ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਾਰੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਵੀ ਇਸੇ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ "ਅਕਤੂਬਰ 17, 1950 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੇਧ ਕਰੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਲਟ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੇ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। 2) ਬੀਤ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਕੇਸਟ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ

ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। -
Mohinderpal Singh, Translator.